

реважно діти емігрантів із «четвертої хвилі».

«Якби ви знали, які це небайдужі люди, — ділиться п. Лемєга своїми думками. — Із ними завжди надійно. Доброзичливі, щодня готові бути корисними. Вони справді щиро зацікавлені в тому, щоб їхні діти з радістю ідентифікували себе як українці».

Виконавці змінюють один одного, але пані Надія встигає всюди. Вона — іве-

дуча на сцені, і танцює разом з ансамблем дорослих, і відстежує правильність виконання композиції найменшими. Її невгамовній енергії можна скільки завгодно дивуватися. Танцювальний ансамбль «Надія» було засновано у квітні 2008-го — і за два цих роки керівник устигла поставити з колективом понад десять танців. Пані Надія сама є автором усіх танцювальних-хореографічних композицій. Створює їх, беручи

до уваги природні дані та ступінь підготовки кожного учасника. «Я б нічого не змогла сама — розказує жінка. — Мене підтримують батьки дітей і самі учасники. З багатьма ми разом із перших днів. Це — Наталя Брандафі з обома своїми синами Олесем і Данилом, подружжя Ірина та Роман Барсо з їхнім сином Дарком, Колет і Джо Багінські й інші».

Особлива роль в організації життя громади нале-

жить о. Роману Дубицькому. Це з його ініціативи та за його сприяння відбулося пісенне свято. Гуртуючи навкруг себе таких, як і сам небайдужих людей, він є джерелом духовної сили й насаги для оточуючих. Його зусиллями при церкві завжди влаштовують забави для парафіян на Новий рік і в День святого Валентина. Три громадські організації, які налічують уже багато десятиріч, переймаються добробутом

церкви та вірян. Кожна з них взяла на себе й неухильно виконує певну ділянку роботи. Чоловіки з Товариства Святого Імені щонеділі дбають про пригостання парафіян, організовують пікніки в День батька та безкоштовний обід і подарунки дітям на святого Миколая. Стараннями жінок із Товариства святої Анни відзначають День імениника, а спільнота сеньйорів опікується Днем матері. Більшість цих людей наро-

джена в Америці, і рідною мовою для них стала англійська. Але прищеплена батьками любов і повага до всього українського міцно вкоренилися в їхніх душах і проросли турботою про все українське. Зцементованість внутрішніх взаємин, турбота одне про одного притягує до церкви представників останньої, четвертої хвилі імміграції. Їх кількість особливо зросла за 3—4 останніх роки, і не тільки за рахунок українців — тут є росіяни, білоруси, поляки, вихідці із Середньої Азії, німці й навіть сім'я іспанців. Мудрість о. Романа дозволяє налаштувати стосунки так, що всі почуваються однією великою родиною.

Фінальним номером концерту став гопак — його виконали середня й старша групи дитячих колективів із Джерзі-сіті. Мелодія змінює ритм і характер. Сплетіння рухів і композиційних елементів утворює вишуканий хореографічний калейдоскоп, узорить живими малюнками сцену. Фінальна частина звучить усе швидше й швидше. Танцюристи вихором проносяться перед глядачами. Зиттєстверджуючий темп захоплює не тільки акторів, а й публіку. Аплодує весь зал. Під нестихаючі овації на сцену виходять усі артисти. Так видовишно, святково та піднесено закінчився цей концерт.

Спостерігаючи за цим яскравим дійством, за щасливими обличчями дітей і дорослих, ще й ще раз упевнюючись, що Україна з тобою — усюди, якщо ти залишив її серцем у власному серці.

Загальні річні збори кредитової кооперативи СУМА в Йонкерсі відбулися 20 березня 2010 року. Голова Володимир Козицький відкрив збори, які згідно зі статутом були правосильними. Він привітав достойних гостей: владика Павла Хомницького — ієрарха Стемфордської єпархії, і владика Василя Лостена — єпископа-емерита, представника Постійного Представництва при ООН Євгена Цимбалюка, голову ЦУКА пана Богдана Ватраля, голову Світової кооперативної ради пана Ігоря Ляшків і представників сусідніх українських кредитівок.

Далі пан голова нагадав, що протягом року відійшли у вічність почесний член дирекції, співзасновник і довголітній касир Святослав Коцибала та член контрольно-комісії Василь Лучків. Потім попросив секретаря пана Любомира Щура зачитати список померлих членів, а опісля заклав усіх учас-

Річні збори кредитівки СУМА

ників устати та вшанувати їхню пам'ять однохвилинним мовчанням.

Подальше проведення зборів пан Козицький передав першому заступнику Андрію Горбачевському. Пан Горбачевський, своєю чергою, попросив владика кир Павла розпочати збори молитвою, після якої було оголошено порядок нарад. Секретар Любомир Щур зачитав протокол, який було прийнято без поправок.

Першим звітував про загальний стан кредитівки голова Володимир Козицький, зазначивши, що попри кризу кредитівка СУМА зросла на \$20 млн, тобто на кінець 2009 року активи досягли \$230 млн, резервний фонд склав понад \$36 млн. Чистий зиск після врахування додаткових виплат за зобов'язаннями перед NCUA Insurance Fund, спричинених непередбачуваними та не залежними від кредитівки СУМА втратами корпора-

тивних кредитівок і збільшенням страхових премій, досягнув \$600,000. На закінчення свого звіту голова подякував членам дирекції, співпрацівникам і всім членам за довіру протягом 45 років і вирішив зняти свою кандидатуру на виборах, аби дати змогу молодшим людям проявити себе. Однак пан Козицький уже не як член дирекції, а як рядовий член кредитівки, заявив, що завжди готовий, якщо потрібно, допомагати. Наступним звітував скарбник-управитель Ігор Макаренко, який змістовно та детально окреслив стан і перспективи кредитівки СУМА.

За кредитну комісію звітував її голова Мирон Дашко. Комісія виділила 231 позику на суму \$26 млн. Від контрольно-комісії звітував голова Іван Оліярчик, який запевнив, що за фінансовими показниками кредитівка СУМА є однією з найкращих. Дискусії не було.

Голова контрольно-комісії пан Іван Оліярчик уніс пропозицію схвалити звіт, яку присутні прийняли одноголосно. Наступними були привітання. Першим привіт слав владика кир Павло, потім — від постійного представництва України до ООН пан Євген Цимбалюк, від Генерального консульства України письмове поздоровлення зачитав Володимир Козицький, голова ЦУКА пан Богдан Ватраль привітав присутніх, подякував панові Козицькому та вручив йому грамоту за віддану довголітню працю. Від Світової кооперативної ради привіт слав голова пан Ігор Ляшок, від кредитової кооперативи «Самопоміч» у Нью-Йорку — президент пан Богдан Курчак, від Української національної кредитової кооперативи — голова пані Христина Балко, від кредитової кооперативи «Самопоміч» у Нью-Джерзі — д-р Костянтин Ваньо.

Цього року завершив свою каденцію член дирекції Володимир Козицький, Ігор Макаренко, Стефан Шульган, а також член кредитної комісії Петро Барна. Номінаційна комісія в складі Андрія Горбачевського, Івана Куземчака та Марійки Шматолохи запропонувала переобрати Ігоря Макаренка й Стефана Шульгана, а на місце вибулого члена дирекції, засновника та багаторічного голови дирекції Володимира Козицького запропонували його сина — адвоката Романа Козицького.

За відсутності іншого, список кандидатів було схвалено одноголосно. Далі пан Горбачевський від імені дирекції та всіх присутніх подякував Володимир Козицькому за тривалу працю, а владика Павло Хомницький запропонував зробити пана Козицького почесним головою дирекції. Пропозицію було підтримано тривалими оплесками.

Збори закінчив молитвою владика Василь Лос-

тен, а їхній голова Володимир Козицький подякував панові Горбачевському за зразкове проведення зборів, номінаційній комісії й усім гостям — за участь у зборах, управі дому, менеджерів Даремкові Дзвоничеві — за святочно влаштований прийом, і попросив усіх присутніх залишитися на вечерю.

На першому засіданні дирекція розподілила посади таким чином: голова — Андрій Горбачевський, перший заступник — Стефан Шульган, другий заступник — Стефан Капітула, скарбник-управитель — Ігор Макаренко, секретар — Любомир Щур, члени — Андрій Бурчак, Іван Оліярчик, Ярослав Кіцюк-мол. і Роман Козицький. Кредитна комісія: голова — Мирон Дашко, члени — Петро Барна, Всеволод Миколайський, Ярослав Гац і Петро Муль. Контрольна комісія: голова — Іван Оліярчик, члени — Леся Щур і Тиміш Ганкевич.